

ÖZET

Amaç: İnsan VEGF monoklonal antikoru bevasizumab kullanarak, bu tedavinin böbrek üzerine olan yan etkilerini gözlemleyebileceğimiz deneysel bir sıçan modeli oluşturmak ve bevasizumab'ın sıçan böbreği üzerine olan etkilerini değerlendirmektir.

Yöntem: Otuzaltı adet erişkin dişi Wistar albino sıçan “üç günlük” ve “21 günlük” iki ana gruba ayrıldı. Her grup üçe bölündü; iki gruba kuyruk venlerinden intravenöz olarak bevasizumab 10 mg/kg ve 20 mg/kg dozlarında uygulandı, üçüncü gruba kontrol grubu olarak 1 ml/kg serum fizyolojik uygulandı. İlaç verilmesi öncesi, ilaç verilmesinin üçüncü günü ve ilaç verilmesinin 21. günü proteinüriyi saptamak amacıyla 24 saatlik idrarları ve böbrek fonksiyon testleri çalışılmak üzere serumları toplandı. Üçüncü ve 21. gün sıçanlar sakrifiye edilerek böbrekleri patolojik olarak incelendi.

Bulgular: 10 mg/kg dozunda bevasizumab uygulanan sıçanlarda üçüncü gün 24 saatlik idrar protein atılımı, kreatinin atılımı ve idrar protein/kreatinin oranlarında anlamlı bir artış olmuş; 21 gün grubunda ise ne 10 mg/kg ne de 20 mg/kg ilaç verilen grupta anlamlı proteinüri artışı gösterilememiştir. Üçüncü gün sakrifiye edilen sıçanlarda bowman kapsül aralığı ve interstisyel inflamasyonun ilaç dozuyla orantılı olarak anlamlı artışı saptanmıştır. 21. gün sakrifiye edilen grubun patolojik değerlendirmesinde ise doz artışıyla korele olarak damar duvarında kalınlaşma gözlenmiştir.

Sonuç: İnsan VEGF monoklonal antikoru bevasizumab kullanarak, bu tedavinin böbrek üzerine olan yan etkilerini gözlemleyebileceğimiz deneysel bir sıçan modeli oluşturmak için 10 mg/kg dozunda üç günlük bevasizumab uygulanmasının uygun olduğu gösterilmiştir.

Anahtar kelimeler: İnsan VEGF monoklonal antikoru, bevasizumab, böbrek

İletişim Adresi: Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Aydın, Türkiye. soysalnes@gmail.com